

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Bălți,
în cauza civilă la cererea înaintată de Primăria mun. Bălți către ÎI „Ganjea Alexei
Serghei” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admisă cererea de apel depusă de Ganjea Alexei, casată hotărârea din 21 iunie
2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere
integrală a acțiunii, ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2017, Primăria mun. Bălți s-a adresat în instanță cu cerere de chemare
în judecată împotriva ÎI „Ganjea Alexei Serghei” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 06 februarie 2002, părțile au încheiat un
contract de arendă cu nr. 90 în baza deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 21/13 din 27
decembrie 2001. Obiectul contractului de arendă menționat îl constituie transmiterea
în posesiune și folosință temporară contra plată a subsolului din fosta școală medie nr.
20, actualmente liceul “V.Alecsandri”, situat pe str. Conev, 16A, cu suprafața de 216
m.p., pentru antrenamente sportive a câte 2-3 ori pe săptămână. Inițial termenul
contractului de locațiune era pe un an pentru perioada 01 februarie 2002 – 01 februarie
2003, iar ulterior raporturile contractuale dintre părți au fost stabilite prin mai multe
acte juridice precum ar fi: dispoziția Primarului nr. 547 din 17 mai 2003, prin care
contractul menționat a fost prelungit pentru perioada 01 februarie 2003 – 01 februarie
2004, dispoziția Primarului nr. 496 din 09 iunie 2004, termenul contractului fiind
prelungit pentru perioada 01 februarie 2004 – 01 februarie 2005, decizia Consiliului
municipal Bălți 3/57 din 24 martie 2005, prin care contractul a fost prelungit pentru
perioada 01 februarie 2005 – 01 februarie 2006.

Potrivit deciziei Consiliului municipal Bălți nr.4/36 din 04 mai 2006, a fost încheiat
un nou contract de locațiune nr. 90/2006 din 25 mai 2006 pe perioada 01 februarie 2006
– 01 februarie 2007, fiind prelungit prin decizia Consiliului municipal Bălți 5/66 din
11 mai 2007 pentru perioada 01 februarie 2007 – 01 februarie 2008, prin decizia

Consiliul municipal Bălți nr.4/43 din 19 iunie 2008 fiind prelungit pentru perioada 01 februarie 2008 – 01 februarie 2009.

Potrivit deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 1/43 din 26 iulie 2009 a fost încheiat contractul nr. 90/2009 din 16 martie 2009 pe termen de un an pentru perioada 01 februarie 2009 – 31 ianuarie 2010.

Prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 3/26 din 31 martie 2010 a fost încheiat un contract de locațiune nr. 90/2010 din 23 aprilie 2010 pentru perioada 31 ianuarie 2010 – 30 ianuarie 2011, iar conform deciziei Consiliului municipal Bălți nr.4/27 din 31 martie 2011 a fost încheiat un contract de locațiune nr. 90/2011 din 01 aprilie 2011 pe termen de un an.

Reclamantul a indicat că potrivit clauzelor contractuale capitolul III pct. 3.1, chiria se stabilește anual, iar potrivit pct. 3.2, chiria se achită lunar în rate eșalonate până la data de 20 a următoarei luni. Plata pentru serviciile comunale, energia electrică, telefon și alte servicii se achită lunar în conformitate cu indicii notelor de plată și calculele organizațiilor respective, plățile menționate nefiind incluse în quantumul chiriei, fiind achitate separat în termen de 10 zile din momentul prezentării conturilor respective de plată.

Conform actului de verificare, pentru perioada anilor 2011-2014 la situația din 01 martie 2017 datoria pârâtului constituia suma de 12031,37 lei, formată din: sold la 01 ianuarie 2011 - 348,85 lei, anul 2011 - 1,83 lei, anul 2012 - 3307,09 lei, anul 2013 - 6477 lei, anul 2014 - 1905,26 lei, sold la 01 martie 2017 - 12031,37 lei.

La fel s-a invocat că, potrivit capitolului IV pct. 4.4 al contractului de locațiune nr. 90/2011 din 01 aprilie 2011, locatarul se obligă să achite la timp chiria și să acopere cheltuielile curente de folosire și întreținere în stare normală a bunurilor închiriate.

Prin urmare, în adresa pârâtului s-au expediat înștiințări cu aviz prin poștă cu privire la suma datoriei și termenul limită de achitare, însă datoria nu a fost achitată.

Potrivit pct. 3.4 din capitolul III al contractului, părțile au stabilit că în cazul neachitării plăților în termenul indicat de prezentul contract, se aplică penalități în mărime de 0,1% din suma plății neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, conform actului de verificare, penalitatea pe anii 2011-2014 la situația din 01 martie 2017, constituia 4072,52 lei.

Având în vedere că din partea pârâtului nu au parvenit achitări în sensul stingerii datoriei create față de reclamant, ultimul a indicat că suma acesteia pentru perioada 2011-2014 la situația din 01 martie 2017 constituie suma de 16103,89 lei.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 12 031,37 lei și a penalității în valoare de 4 072,52 lei, iar în total a sumei de 16 103,89 lei.

Prin hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată, înaintată de Primăria mun. Bălți împotriva ÎI „Ganjea Alexei Serghei” privind încasarea datoriei; s-a dispus încasarea de la ÎI „Ganjea Alexei Serghei” în beneficiul Primăriei mun. Bălți a datoriei în sumă de 16 103,89 (șaisprezece mii una sută trei,89) lei; s-a încasat de la ÎI „Ganjea Alexei Serghei” în beneficiul statului taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit la înaintarea acțiunii în instanța de judecată în sumă de 483,11 (patru sute optzeci și trei,11) lei.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Ganjea Alexei, casată hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii, ca fiind tardivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit actului de primire-predare a sălii arendate din subsolul liceului „V. Alecsandri” se confirmă că la 01 martie 2014 a fost eliberată sala arendată din subsolul liceului și starea încăperii după utilizare de către arendator este satisfăcătoare. Totodată, potrivit prevederilor pct. 3.2 din contractele de locațiune, chiria se achită lunar, în rate eşalonate, până la data de 20 a lunii următoare. Astfel, relațiile contractuale dintre Primăria mun. Bălți și ÎI „Ganjea Alexei Serghei” au încetat la 01 martie 2014, iar dreptul la acțiune s-a născut după 20 aprilie 2014.

La 26 noiembrie 2020, Primăria mun. Bălți a contestat cu recurs decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată, referindu-se în mod exclusiv asupra fondului cauzei și neaducând argumente referitor la termenul de înaintare a acțiunii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți cu pronunțarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 22 decembrie 2020, Ganjea Alexei, prin intermediul avocatului Prepeșița Nicolai, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria mun. Bălți este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 29 septembrie 2020 și expediată participanților la proces la 15 octombrie 2020 (f.d. 196, vol. I), fiind recepționată de către recurentă la 19 octombrie 2020 (f.d. 197, vol. I). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 26 noiembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Primăria mun. Bălți.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria mun. Bălți.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru